

Publicerad 2008-08-17 18:41 av Michaela Dutius

Efteråt

Att gå till din lägenhet
och veta

att du
inte var där

aldrig skulle vara där

ingen famn i dörren
eller forskande blick
som frågar

och verkligen vill veta:
Hur har du det?

Efter sången, gråten
och dikten
vid din kista

Våra skratt ekade tomt
i din lägenhet
som inte längre var ett hem

för du var inte där
och skrattade
med oss

Då -
när allt som du samlat
under ett liv
skulle delas

och kaffet inte längre smakade
för du var inte där

aldrig mera skulle

vara där

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Michaela Dutius med Poeter.se id #2647 innehar upphovsrätten